

OKŁAMAN (7) *part praet pass pf*

okłaman (4), **okłamany** (3).

o jasne; -kła- (4), -kła- (1); -kła- : -kła- *BielKron* (2:1); drugie a w formie niezłożonej pochylone, w formach złożonych jasne.

sg m N (*praed*) okłamáń (4). \diamond A okłaman(e)go (1). \diamond f N okłamáń (1). \diamond n I okłamanym (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: okłaman od kogo (2).

Sł stp s.v. okłamać, Cn brak, Linde XVI(XVII) w. s.v. okłamać.

1. Oszukany, wprowadzony w błąd, zwiedziony, przechytrzony (6) : Tedy Heród widzątz żeby okłamáń byl od krolow rozniewál sie *OpecŻyw* 29; Rzekłá/ miód bárzo dobry/ który moy óciec ftáry pijał kiedy po iákicy pracy/ nápił sie go Cžtyrad/ wnet sie vpił iáko bez rozumny/ [...] bo był miód ná tho przypráwiony. (*marg*) Cžtirad okłáman. (-) *BielKron* 320, 123; *HistRzym* 26.

okłaman czym (2): bo wiele kroć powieściá okłáman będzietz ale oczyma nigdy. *BielŻyw* 52; bo ieft nawyífza mądrość łamego siebie poznać, aby miłowaním łamego siebie człówiek niebył okłáman *BielŻyw* 139.

2. W funkcji przymiotnika: Kłamlivy, oszukańczy (1) : wnetefcie nas łwoim okłámánym obiecówniem zdzyáláli/ wielekroć my wierząc/ wżytkołmy vcžynili częgo po nas chciano/ [...] nie možem wálżym obietnicam gołym wierzyć/ gdyfcie nas iuż nie raz imi omylili *BielKron* 108.

Synonimy: 1. oszukany; 2. oszukawający.

Cf **OKŁAMAĆ**